

Divadelní škola ve Vísce byla úspěšná aneb Dětský tábor ve znamení Thálie

Ochotnické divadlo se v minulosti hrálo pomalu v každé vesnici. Není divu, televize nebyla, lidé se ale chtěli bavit, sdružovat se, a tak si zábavu vytvářeli sami. Stačilo málo. Pokud obec měla štěstí, že se našel jeden nadšenec, povětšinou učitel z místní školy, který byl políben múzou, bylo vyhráno, divadlo bylo na světě. V hospodě domluvil herce, volná cimra ke hraní se zde též našla. A sehnat adekvátní hru odpovídající možnostem spoluobčanů už nebyl takový kumšt. Repertoár byl různorodý. Jirásek, Světlá, Němcová, pohádky ale především. Kostýmy se šily po barákách. Herci se bavili při nácviu, nejvíce se ale těšili na premiéru, na možnost předvést celoroční úsilí sousedům. Ukázat se starostovi, rychtářovi, panu faráři ... Potlesk přítomných byl tou jedinou odměnou.

Kdeže tyto zlaté časy českého amatérského divadla jsou. Na Liberecku snad už jen Vojan z Hrádku drží štafetu. Ale kdo ví, možná, že příměstský tábor pro děti zaměřený na divadelnictví, který se uskutečnil v červenci ve Vísce, položil základy nové tradice, získal nové nadšence. Pořadatelem byla Štěpánka Kašparová, majitelka jedné z mnoha pěkných víseckých hrázděnek. Oslovila Marka Sýkoru, herce libereckého Naivního divadla, člena Čs. rozhlasu, bývalého herce F.X.Šaldy. Slovo dalo slovo. Získat 14 dětí ve věku 9 až 13 let nebyl problém, kapacita byla naplněna za pár dní.

Pro adepty herectví byl připraven bohatý program. Hlavní náplní byla pochopitelně škola herectví. Děti si možná poprvé v životě uvědomily kouzlo řeči, mluveného slova, jak je důležité správně artikulovat. Salvy smíchu, ale bez škodolibosti, vyvolaly jazykolamy. Tvůrčí fantazii měly možnost uplatnit ve skupinách při nácviu scénky na dané téma. Improvizace, spoluvytvářet děj, se vůbec prolínala celým týdnem. K divadlu patří neodmyslitelně tanec a zpěv. I na to došlo. Relaxací pro mozkové závity byl pohyb, zábavné hry, trampolína ... Účastníci navštívily též Naivní divadlo, „pracoviště“ Marka Sýkory. Poprvé v životě mohly uvádět do pohybu loutky, tahat za provázky oblíbené postavičky. Zaujala je i kostymérna. V botanické zahradě se nejvíce těšily na smrdutého zmijovce. Měly smůlu, o den „prošvihly“ květenství 1,5 metrů vysoké kytky, která kvete jednou za tři roky a ještě jen jeden den. Jak vypadá profesionální divadlo jednoho herce předvedl Marek Sýkora v autorské hře Cirkus plný pohádek. Dětem se představení velice líbilo, Marek (všichni si tykali) v jejich očích ještě více stoupl.

Vyvrcholením týdenního snažení byla divadelní hra s „přitažlivým“ názvem Škola. Pohybové scénky s vtipnými dialogy při klasických učebních hodinách, např. matika s detektivní zápletkou či výlet do minulosti, přítomnosti a budoucnosti při dějepisu vyjádřený pohybem by děcka braly i při opravdové výuce. Pro hudebku se scénickým tancem, mimochodem precizně nacvičeným, platí to samé. Největší úspěch ale vždy mělo ohlášení přestávky. Zde snad nácviu ani nebyl třeba, hromové HURÁÁÁ jisto jistě plašilo ryby v nedaleké Smědě. Přítomní diváci při páteční premiéře nešetřili potleskem. Pohodovou atmosféru umocnilo i prostředí. Dvorek hrázděny a přilehlá zahrada jsou kouzelné. Špekáčky na ohni na závěr, byly tou „třešničkou na dortu“ navíc.

Příměstský tábor ve Vísce

Napsal uživatel František Tuhý

Neděle, 20 Srpen 2017 19:52 - Aktualizováno Neděle, 20 Srpen 2017 20:00

Příměstský tábor (Víska povýšil na město) se líbil, měl ohlas. Potěšitelný je fakt, že Štěpánka Kašparová a Marek Sýkora přislíbili na příští rok pokračování. Díky – děti se těší už teď. Fotografie z pobytu je možné shlédnout v sekci Fotogalerie.